

2008-01-23

Till/

Regeringen
Miljödepartementet

Stor koncentration av rovdjur i Mellansverige medför oacceptabla konsekvenser för lokalbefolkningen

När riksdagen 2001 antog propositionen om en Sammanhållen Rovdjurspolitik, var det svårt att förutse att de växande rovdjursstammarna skulle resultera i en så stor koncentration av rovdjur som det idag finns inom en begränsad del av landet – i Mellansverige. Det fanns ingen genomarbetad konsekvensanalys om stammarnas förväntade tillväxt. Sex år senare är situationen ohållbar och oacceptabel. Inom ungefär en tredjedel av landet finns ca

30% av landets 2500-3000 björnar

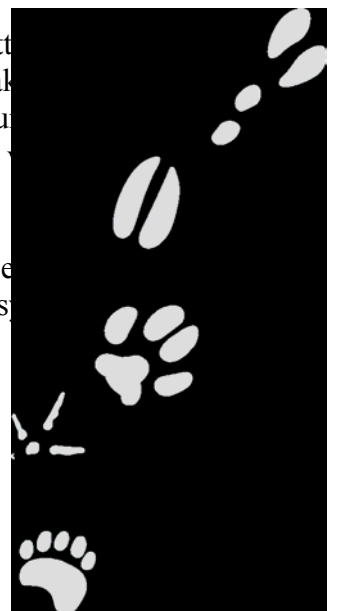
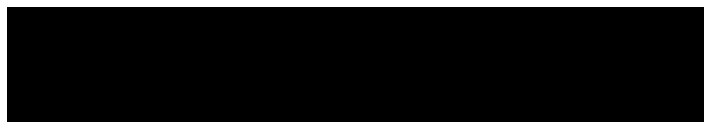
50% av landets 1400-1600 lodjur

90% av landets 150 – 200 vargar

Den stora tätheten av rovdjur har stora negativa konsekvenser för lokalbefolkningens situation. Enkätundersökningar och många olika opinionsyttringar i området visar att många som har rovdjuren till grannar är mycket missnöjda med förhållandena. Många jordbrukare och jägare upplever försämrade förutsättningar för djurhållning och jaktutövning, och bland allmänheten är många rädda eller oroliga när de vistas i skogen.

Rovdjurssituationen upplevs mest konfliktfylld inom områden som omfattar vargrevir. Inom vargens kärnområde har förutsättningen för att bedriva jakt lösa hundar försvårats starkt i många områden. Antalet vargattacker på hundar ökar i en oroande takt. Sammanlagt har närmare 50 hundar attackerats av vargar i Sverige under 2007.

Möjligheterna att ha tamdjur har också märkbart påverkats. Det är delvis beroende av om ekonomisk påverkan i form av högre kostnader för stängsling och tillsyn.

den emotionella delen att behöva var orolig för sina djur och att också se rovdjursrivna djur påverkar på ett sätt som är svårt att mäta ekonomiskt. Denna situation har minskat livskvaliteten för många på ett så markant sätt att acceptansen för en vargstam är liten, om ens någon. Nuvarande situation gagnar vare sig riksdagens mål om vargstammens numerär eller förtroendet för den svenska rovdjurspolitiken.

Långvarig och omfattande skadebild

Frustrationen är särskilt stor inom vargrevir som bestått under lång tid och där återkommande skador och andra olägenheter förekommit. Siljansringen i Dalarna och Woxnareviret i Gävleborgs län är exempel på sådana områden. Inom vargreviret vid Siljansringen har sedan 2005 minst åtta hundar dödats eller skadats. Som följd därav och till följd av vargarnas, lodjurens och björnarnas predation har jägarna i området fått drastiskt försämrade möjligheter till jaktutövning. Området har ett aktivt fåbodbruk som också har drabbats av skador på kreatur och andra olägenheter. Inom området finns många samhällen och byar med åretruntboende. I Woxnareviret har sedan 2005 minst 7 hundar dödats eller skadats. Den negativa inverkan på jaktutövningen liknar den som beskrivits i exemplet från Dalarna. Vargarna inom reviret uppehåller sig ofta i närheten av samhällen och byar, där de ofta har uppträtt ovanligt oskyggt, varför oron bland lokalbefolkningen sen länge är stor.

Samma problembild finns i Värmlands och Örebro län. I Värmland har skadorna på tamdjur ökat kraftigt under 2007. Framför allt skadorna på hundar har haft en dramatisk utveckling. Värmland är det län som har flest vargar och som också hyst varg längst tid. Stora delar av länet har hyst varg i över 25 år.

Ohållbar situation

Svenska Jägareförbundet anser det vara mycket värdefullt att den svenska rovdjurspolitiken är föremål för en genomlysning och omprövning. Med kännedom om den tid processen från utredning till ett ev. nytt riksdagsbeslut tar är det Jägareförbundets bestämda uppfattning att det inte är rimligt att vänta denna tidpunkt med ytterligare åtgärder för att hantera den situation som beskrivits ovan. Svenska Jägareförbundet uppmanar därför regeringen och förvaltande myndigheter att snarast vidta åtgärder för att hantera olägenheter orsakade av rovdjur i den del av landet som har en helt oacceptabel koncentration av stora rovdjur. Det arbete som bedrivs för att förebygga skador måste givetvis fortsätta, men enligt Jägareförbundets uppfattning krävs även en mer omfattande jakt / skydds jakt på såväl lo, björn och varg.

Vad gäller varg vill förbundet i detta sammanhang lyfta fram EG-domstolens dom i målet om den finska vargjakten som vi anser ger utrymme för jakt på varg i ett revir där skada skett eller för att förebygga framtida skada. Domstolen fällde Finland för brister i sin förvaltningspraxis genom att skyddsjakt beviljas på ett antal vargar för att förebygga allvarliga skador, utan att det kunnat påvisas att sådan jakt leder till minskade skador. Motivet till den fällande domen var att Finland inte har kunnat dokumentera att jakt på några vargar - inte speciellt utpekade individer - skulle bidra till att skadorna minskar. Förbundet vill därför tydligt påpeka att det i Sverige finns studier, utförda av Viltskadecenter, som visat att just antalet vargar i reviret är avgörande för hur många hundar som kommer att dödas. Fler vargar i reviret ökar sannolikheten för att hundar skall dödas medan färre vargar, omvänt, minskar risken. Förbundets uppfattning är således att EG domstolens utslag tydligt visar att jakt på varg i syfte att decimera antalet vargar i förebyggande syfte är helt i linje med undantagsbestämmelserna i Art- och Habitatdirektivet.

Förslag

Resultatet av utredningen kring de stora rovdjuren kommer förhoppningsvis att innebära en utökad regional förvaltning i enlighet med utredningsdirektiven. I avvaktan på ett formellt riksdagsbeslut i frågan hemställs att regeringen snarast ger Naturvårdsverket ett särskilt uppdrag att föreslå åtgärder med målsättningen att minska den starka koncentrationen av stora rovdjur. Syftet med detta uppdrag är att lindra de negativa konsekvenser som rovdjuren innebär för de människor som lever med rovdjuren i sin vardag och därmed öka tolerans för rovdjuren i allmänhet.

Svenska Jägareförbundet

Torsten Mörner
Förbundsordförande

Håkan Weberyd
Generalsekreterare

Kopia: Naturvårdsverket

